

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 6. Michaël Sotomajor moritur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

tygris puellam unam laniavit: vulgatâ lanienâ Ruierius, Divo Carolo in auxilium vocato, laqueum fera struxit, adeo prosperè, ut illa magno Indorum plausu sese eadem nocte irretierit: quâ recognitâ, reliqui fugitivi ad oppidum rediere, Socios ut tygrum interfectores impostero celebrantes. Iguasuani Catechumeni, repululante feritate, excursionem factâ in antiquos hostes suos, aliquorum prædam egerant, quorum partem in vindictam præteritorum bellorum trucidaverant, reliquis ad carnificinam destinatis: fecissentque Antropophagiam, ni Ruierius magno animo; coronâ populi inspectante, multiplicis patricidii patratores victos ante se trahi iussisset, castigatosque ad solvendo captivos compulisset. Tamen inter recrudescens ferociæ reliquias multi Christianam mansuetudinem amplexi sunt: nam centum & quinque supra mille Iguasuani hoc anno salutare aquas, infundentibus Sociis, admisere. In reliquis Parana oppidis aliquot centena capita primo Sacramento expiata sunt, & Neophyti solidioris virtutis exempla frequentabant. In Divi Ignatii colonia sextâ feriâ plerique pueri in Christi tormentorum memoriam etiam ad sanguinem usque corpuscula sua scuticâ verberabant. Die Passioni Dominicæ sacro puer ab sacerdote nostro interrogatus, cur præter morem vultu pallore suffuso & lacrymantibus oculis incederet, respondit, ob pœnas Domini sui in memoriam revocatas, eum vultum se induisse.

Centum & quinque supra mille baptizantur.

CAPUT VI.
Michaël Soromajor moritur.

Ejus sanctitas.

Fama.

IN Assumptionis urbe mortalibus vinculis solutus est Michaël Soromajor, nobilibus in Bœtica natalibus ortus, quem in tyrocinio versantem ejus Magister Alfonso Rodrigues, Asceticis libris clarus, Sanctum fore prædixerat. De quo cum, ob intereuntis morbum, ab Societate dimittendo ageretur, seniores pronunciare, optimum juvenem non sanitatis, quam profligatam habebat, sed Sanctitatis nomine retinendum. In Paraquariam delatus, sive Rector, sive subditus foret, ea edidit modestiæ, integritatis, sinceræ caritatis, paupertatis religiosæ, & omnimodæ pietatis argumenta, ut passim ab externis hominibus homo Sanctus vocaretur. Vitâ defunctum Religiosæ familiæ, & Principis Ecclesiæ Sacerdotes, suâ sponte publico apparatu cohonestatum venere, Ordinum primoribus cadaveri efferendo humeros subjicientibus: plebe verò non sine lacrymis reculas, quas in usu habuerat, ardentem efflagitante. Tenerrimè dum vixit afficiebatur erga Christi infantiam, creditumque est ob eum sensum pietatis in Natalibus Infantis JESU diem suum obiisse.

CAPUT VII.
Exempla virtutum in Assumptionis urbe exhibita.

Turpitudinis horror.

Incensula fracta integritati restituta.

Christi imago ab adutero se abscondit.

Barbara mulieris continentia.

IBIDEM: adhibita Divi Ignatii imagine, Matronis partus maturati, & uberum dolores depulsi, atque adeo visus mulieri est restitutus: eodemque amuleto (si modò hoc anno ea contigerint) convaluit repente mulier, quam currus rôtâ protriverat. Matrona, certior facta de turpitudine ab germano fratre domi suæ perpetrata, tantam indignationem concepit, ut lectum peccati infame stratum jussit flammis tradi. Puella lascivo adolescenti adeo fortiter restitit, ut victrix è certamine excesserit, icunculâ Virginis MARIÆ, quam appensam habebat, in conflictu tantum contractâ; cujus frustra cum ad aliquod pietatis solatium pixide conclusisset, postridie imaginem integritati suæ per miraculum penitus restitutam reperit. Vir suspensam habens è collo Christi effigiem in foeminam involarat, admissioque flagitio Crucifixum suum (funiculo è quo pendeat omnino illæso, atque ut antea erat, adstricto) sibi deesse advertit, quem Crucifixum dum facti pœnitens & portentoso attonitus requirit, in cubiculi angulo, quò præ turpitudinis odio Bonus JESUS se receperat, invenit. Europæi sanguinis homo blandis verborum lenociniis Indam demulcebat, per Deum obrestans, ut suæ libidini morem gereret: quo Dei nomine audito Barbara mulier continuo exardescens, sacrilegum contentâ voce ita compellavit. *Næ tu, inquit, Christianus non es, qui Deum impudicitia perpetranda mediatorem constituis: totque lascivum hominem verborum probris, audientibus aliis, onerata petrexit, ut ille confusionem, hæc victoriam, adstantes admirationem reportarint.*

CAPUT